

Slutbetänkandet Vårt gemensamma ansvar – för unga som varken arbetar eller studerar (SOU 2018:11)

Dnr U2018/01831/UF

Inledning

Barnombudsmannen har getts möjlighet att yttra sig över förslagen och bedömningarna i betänkandet. Detta gör vi med utgångspunkt i vårt uppdrag att företräda barns och ungas rättigheter och intressen utifrån FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen). Yttrandet behandlar bara de delar av betänkandet som berör barn och unga. I övriga delar har Barnombudsmannen inte några kommentarer.

Sammanfattningsvis instämmer Barnombudsmannen i stort sett i utredningens förslag och har inga specifika synpunkter på dessa. Det är positivt att barnrättsperspektivet, på eget initiativ, lyfts som centralt i utredningen och att detta också har fått genomslag i arbetet och förslagen. Det är också positivt att utredaren framhåller vikten av att barn får bland annat utbildning på lika villkor och att studierna behöver vara anpassade utifrån varje barns behov. Sverige ska enligt barnkonventionen göra sitt yttersta för att säkerställa att alla barn och unga får sina rättigheter tillgodosedda och av särskild vikt är rätten till utbildning för ungdomars framtida möjligheter. Det är också något som Barnombudsmannen lyfter i sin årsrapport för 2018, Utanförskap, våld och kärlek till orten.¹

Enligt betänkandet ska förbättrad samverkan främjas på nationell, regional och lokal nivå vilket utredaren lyfter i ett antal förslag, dock på ett mer övergripande plan. Det förslag som utredningen presenterar på lokal nivå är en försöksverksamhet som ska koordineras av Polismyndigheten, Statens skolverk, Socialstyrelsen och Verket för innovationssystem. Försöksverksamheten ska pågå i fyra till fem år, utvärderas och kopplas till forskning.

Barnombudsmannen anser att det, i likhet med utredningen, finns ett stort behov av att förbättra kvalitén och öka samverkan på den lokala nivån där den huvudsakliga verksamheten som direkt rör barn och unga bedrivs. Barnombudsmannen är dock av uppfattningen att fyra till fem års

¹ Utanförskap, våld och kärlek till orten Barns röster om att växa upp i utsatta kommuner och förorter, sid 43-46

försöksverksamhet är för lång tid, framför allt för ett barn som inte har en fungerande skolgång eller är så kallad "hemmasittare".

Barnombudsmannen föreslår därför att:

- Utredningen förtydligar vikten av lokal samverkan för att snabbare få fram goda och förebyggande exempel utifrån de behov som har framkommit i samtal med barn och unga själva.
- Utredningen föreslår lämplig aktör med ansvar för att lämna förslag på fungerande lokala samverkansmodeller.

Föredragande i ärendet har varit Lena Hallberg, jurist.

Elisabeth Dahlin
barnombudsman